

en dansk Kvinde, der har giftet sig med en fremmed Mand og derved har vundet Statsborgerret i det Land, hvor hendes Mand hører hjemme, skulde, naar Manden døde, vedblivende kunne bevare sin Statsborgerret i det paagældende Land, uagtet hun rejste til Danmark. Den Bemærkning forstaar jeg ikke. Hun mister ikke sin Statsborgerret i det paagældende Land, hvis hun bliver boende i det; men da kan hun ikke samtidig have Krav paa at faa dansk Statsborgerret. Den kan hun, synes jeg, først have noget Krav paa, naar hun vender tilbage til Danmark og ytrer Ønske om at blive Statsborger her i Landet igen.

Det ærede Medlem sagde, at danske Kvinder kom efter Lovforslaget til at staa ringere i visse Tilfælde end norske og svenske Kvinder, og det var i denne Forbindelse, han paa ny henstillede til mig at optage en Forhandling om at bevare § 4, saaledes som den var indført i det Lovforslag, der blev forelagt i forrige Rigsdagssamling i Landstinget. Da jeg allerede har sagt, at jeg vil være villig til at optage en Forhandling om § 4 uden derfor at ville binde mig til, at den skulde have samme Ordlyd, som § 4 har i de svenske og norske Love, kan vi jo nok blive enige om dette Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: I Anledning af, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil godkende de Betragtninger, jeg gør gældende med Hensyn til Kvinders Fortabelse af deres danske Indfødsret ved Giftermaal i det Tilfælde, vi her har behandlet, vil jeg dog gerne henlede Opmærksomheden paa, at ved den svenske Lov af 23. Maj 1924 § 8 har man just anerkendt de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, og det forekommer mig vedblivende, at ikke blot ud fra det principielle Synspunkt, som er mit: at Ægteskab ingen Forandring bør medføre i statsborgerlig Henseende, men ogsaa ud fra det Synspunkt, at Forholdet i hvert Fald bør være det, at de danske Kvinder i saa faa Tilfælde som paa nogen Maade muligt taber deres danske Statsborgerret ved at indgaa Ægteskab med en Mand, der har fremmed Statsborgerret, vilde det være rimeligt, at man i hvert Fald — selv om man ikke vilde anerkende det principielle Synspunkt i Lighed med den Anerkendelse, der har fundet Sted ved den svenske Lovs § 8 — begrænsede Tabet af Statsborgerret til de Tilfælde, hvor Kvinden tog Bopæl i det Land, hvori

den Mand, som hun har giftet sig med, er Statsborger.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg vil paa det bestemteste advare imod, at man henviser til, hvad der staaar i andre Staters — i dette Tilfælde i Norges og Sveriges — Indfødsretslove, og siger, at det i alle Tilfælde skulde være Normen for, hvad vi skal skrive i vore Love. Vi har vore særlige Interesser, som vi ikke maa lade ude af Betragtning. Jeg vil f. Eks. henvise til, hvad der staaar i den norske Statsborgerlovs § 5 om de almindelige Betingelser for at faa Indfødsret. Der staaar, at norsk Statsborgerret kan ved Bevilling af Kongen eller den, han bemyndiger, meddeles en Udlænding, som for det første har fyldt 21 Aar, for det andet har fast Bopæl i Riget og har boet der i de sidste 5 Aar o. s. v. Det vilde vi jo aldrig indlade os paa her i Danmark af Grunde, som jeg ikke her behøver at omtale; jeg tror, ingen vilde stille Forslag om at forandre det, der hidtil har været Praksis her i Landet i al Almindelighed, at for Svenskere og Nordmænd gælder det, at de skal have boet her i Riget i 12 Aar, og for andre Udlændinge, at de skal have boet her mindst i 15 Aar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Heilesen: Overfor den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at vi er interesserede i at værne danske Statsborgeres Interesser — i dette Tilfælde specielt danske Kvinders Interesser —, og dem værner vi bedst ved i de færrest mulige Tilfælde at lade Ægteskab medføre Fortabelse af dansk Statsborgerret for danske Kvinder. Denne Kvindernes berettigede Interesse er udtrykt i den svenske Lovs § 8, og ogsaa Hensynet til paa det Omraade at skabe Retsenhed med Sverige vilde derfor, forekommer det mig, i høj Grad tale for, at den højtærede Indenrigsminister paa dette Omraade gik ind paa mine Betragtninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.